

FARNOST

KARVINÁ-FRYŠTÁT

KARVINÁ-DOLY

DOUBRAVA

Naše Farní Rodina

Nasza Rodzina Parafialna

ročník XI. / číslo 103.

prosinec 2019

Co najdete v tomto čísle

Skąd wziął się adwent?	s. 3
Predvianočný čas	5
Podíl a vklad v našem společenství	6
Jak to máte se žízálami vy?	7
Sněhové přání	8
POCHOPIT CÍRKEV:	8
PAPEŽSKÉ NOVINY = PAPEŽOVINY	10
KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ	11
S KOLÁRKEM V KUCHYNI:	
Roladki z cukinii	13
PROŽILI JSME:	
Biřmování	14
VÁNOČNÍ KŘÍŽOVKOVÁ SOUTĚŽ	14
Úmysly mší svatých 25.11.-31.12.2019	16
CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE:	18
Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných	18
Liturgický kalendář	18
Červená středa	19
VÁNOCE 2019 V NAŠICH FARNOSTECH	20

úvodník

Milí Farníci, Farnice a Farničata :)

Všimli jste si drobné změny loga farnosti v hlavičce tohoto čísla? Ano, místo nápisu „Farnost Karviná“ se objevil výčet všech našich farností. Koncem října se naše farní rodina rozrostla o sousední farnost, Doubravu, takže nyní máme trojiční farnost (což je dobré, vezmu-li v úvahu, že v Písmu je to oblíbené číslo :). Jelikož náš časopis chce odrážet život celé farní rodiny, chce ji pomáhat spoluvytvářet, rozhodli jsme se pro tuto drobnou změnu hlavičky. Věřím, že Naše Farní Rodina si brzy najde své věrné čtenáře také v Doubravě.

Prožíváme dnes poslední neděli liturgického roku, což znamená, že se blíží Vánoce. Ano, za měsíc uslyšíme ta slova plná naděje: „Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán“! Za měsíc se budeme s radostí setkávat s příbuznými, přáteli. Za měsíc si budeme plně vychutnávat pohodu volných chvil a vánoční atmosféru. Za měsíc... No jo, ale co máme dělat do té doby?

Co...? Připravovat se, očekávat... prožívat Advent. Na samém začátku liturgického roku, před tím, než budeme prožívat událost sestoupení Boha mezi lidi, nám Církev nabízí kouzelné období, jehož ústředním tématem je očekávání. Očekávání starozákonních proroků, Panny Marie, Alžběty, Jana Křtitele. Očekávání každého z nás dnes, neboť Kristus přichází kvůli nám, pro nás a za námi, promlouvá k nám ve svém Slově a sjednocuje se s námi v Eucharistii. Očekávání našeho osobního setkání s Kristem, až se jednou naplní náš čas na zemi. A v neposlední řadě očekávání celé Církve na druhý Ježíšův příchod na konci věků.

Zkusme nejbližší týdny prožít právě v duchu očekávání. Zkusme se více zaposlouchat do Slova, které k nám denně přichází. Zkusme se nechat vtáhnout do toho děje, do onoho očekávání. Kéž naše touha po příchodu Krista neustále roste a stupňuje se, neboť právě to je smyslem doby adventní.

Terka

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejné. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků prochází jazykovou korekturou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455, e-mail: nfr@farnost-karvina.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Andrzej Szyja, Anna Špírková, Anna Strzelcová, Jana Lokajová, Kamila Fašungová, Kasia Czerna, Mariam Szyja, Markéta Bogoczová, P. Przemysław A. Traczyk

Příští číslo vyjde: neděle 22.12.2019

Uzávěrka: pátek 13.12.2019

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Skąd wziął się adwent?

Nazwa Adwent pochodzi z łacińskiego słowa *adventus*, oznaczającego przyście. W kościele łacińskim, odnosi się do czasu, podczas którego wierni Kościoła katolickiego przygotowują się do obchodów święta Bożego Narodzenia, rocznicy narodzin Jezusa Chrystusa. Tajemnica tego znaczącego dnia ma wszelkie prawa do bycia uhonorowaną przez modlitwę oraz akty pokuty.

W rzeczywistości nie jest jednak możliwe, żeby stwierdzić z całą pewnością, kiedy ten okres przygotowania został po raz pierwszy ustanowiony. Wydaje się jednak, że jego przestrzeganie po raz pierwszy rozpoczęło się na zachodzie, ponieważ oczywiste jest, że Adwent nie mógł być postrzegany jako przygotowanie do świąt Bożego Narodzenia, do czasu, kiedy święto zostało ustalone definitywnie na 25 grudnia – co nastąpiło na wschodzie dopiero pod koniec IV wieku, podczas gdy Kościół Rzymski ustanowił tę uroczystość tego dnia dużo wcześniej.

Już w V wieku odnajdujemy obyczaj zwracania się do ludu, aby przygotować ich na święta Bożego Narodzenia. Mamy dwa kazania św.

Maksyma z Turynu na ten temat, nie wspominając o kilku innych, które dawniej były przypisywane św. Ambrożemu i św. Augustynowi, ale prawdopodobnie napisane zostały przez św. Cezarego z Arles.

Jeśli te dokumenty nie mówią nam, jak wyglądał czas trwania i jakie czynności były wykonywane podczas tego wyjątkowego okresu, przynajmniej pokazują jak długowiekowa była praktyka rozróżniania Adwentu poprzez specjalne kazania.

Święty Iwo z Chartresu, święty Bernard i kilku innych lekarzy z XI i XII wieku pozostawili nam zbiór kazań *Adventus Domini*, zupełnie różnych od ich niedzielnych homilii w Ewangeliach z tamtego okresu. W kapitulniku Karola Zuchwałego, z 846 roku, biskupi napominają księcia, aby nie odwoływał ich z Kościołów podczas Wielkiego Postu lub Adwentu, pod pretekstem spraw państwa lub potrzeb wojska, mając na uwadze, że czekają ich specjalne obowiązki do wypełnienia, a zwłaszcza obowiązek nauczania podczas tych świąt.

Najstarszym dokumentem, w którym wspomniany wyraźnie jest czas i wykonywane czynności podczas Adwentu, jest fragment drugiej księgi *Historii Franków*, napisanej przez świętego Grzegorza z Tours. Autor wspomina tam, święty Perpet, jeden z jego poprzedników, około roku 480, zarządził post trzy razy w tygodniu, od postu świętego Marcina do czasu świąt Bożego Narodzenia.

Następnie znajdujemy dziewiąty kanon pierwszego Soboru w Macon, który odbył się w 582 roku. Podczas odbywających się na nim obrad zarządzono, że w tym samym przedziale, pomiędzy dniem świętego Marcina i Bożym Narodzeniem – poniedziałki, środy i piątki, mają być dniami postnymi, a Ofiara powinna być celebrowana zgodnie z obrzędem wielkopostnym.

Przed kilkoma laty, a mianowicie w 567 roku, drugi Sobór w Tours nakazał pościć mnichom od początku grudnia do Bożego Narodzenia. Ta praktyka pokuty wkrótce rozszerzyła się na całe czterdzieści dni, obowiązując również ludzi świeckich. Powszechnie nazywa się ją Postem Świętego Marcina. Kapitułnik króla Karola Wielkiego, zapisany w sześciu księgach, nie pozostawia w tej kwestii żadnych wątpliwości, a Hraban Maur w drugiej księdze *De institutione clericorum* daje świadectwo swoich praktyk religijnych. Z okazji święta św. Marcina odbywały się najpierw specjalne uroczystości.

(...)

Obowiązek przestrzegania tego postu, który, choć wprowadzony niepostrzeżenie, stopniowo nabrał mocy prawa sakralnego, zaczął stawać się łagodniejszy. Czterdzieści dni od Dnia Świętego Marcina do Bożego Narodzenia zostały zmniejszone do czterech tygodni. Wiemy, że ten post po raz pierwszy zaobserwowano we Francji – stąd rozprzestrzenił się w Anglii, jak dowiadujemy się z historii Czcigodnego Bedy, potem do Włoch, jak wynika ze świadectwa Astolphusa, króla Lombardów, z roku 753, następnie do Niemiec i Hiszpanii, czego dowody można zobaczyć w naukach Dom Martene'a na temat starożytnych obrzędów Kościoła.

Pierwsze nawiązanie do Adwentu, który został zredukowany do czterech tygodni, znajdujemy w liście papieża św. Mikołaja I do Bułgarów z IX. Świadectwo dwóch pisarzy z X wieku – Ratheriusa z Werony i Abbo z Fleury, udowadnia również, że poważnie rozważana była nawet kwestia skrócenia czasu trwania Adwentu o jedną trzecią.

Praktyka Kościołów na zachodzie, po skróceniu czasu Adwentu, jak na razie słabnie, w przeciągu kilku lat zamieni post w zwyczajną abstynencję. Możemy znaleźć Sobory z XII wieku, na przykład Selingstadt z 1122 roku oraz Avranches z 1172 roku, które zdają się wymagać zachowania wstrzemięźliwości jedynie od duchownych. Sobór z Salisbury, powołany w 1281, stosował ten wymóg jedynie od mnichów.

Z drugiej strony, papież Innocenty III, w swoim liście do biskupa Bragi, wspominał zwyczaj poszczenia podczas całego Adwentu, jak zostało zaobserwowane w tamtych czasach, w Rzymie. Również Durandus w swoim *Rationale divinarum officiorum*, z XIII wieku, pisał, iż we Francji, post był nieprzerwanie widoczny podczas trwania Adwentu.

Pewne jest, że zwyczaj przestrzegania postu, stopniowo przestawał być praktykowany, na co wskazują działania papieża Urbana z 1362 roku, gdy usiłował on zapobiec

całkowitemu obumarciu pokuty adwentowej. Nalegał, aby wszyscy klerycy, przestrzegali postu podczas Adwentu, bez włączania w to prawo innych osób - ani duchownych, ani świeckich.

Również święty Karol Borromeo dążył do przywrócenia swojego ludu z Mediolanu do ducha czasów starożytnych. W swoim czwartym Soborze nakazywał parafialnym kapłanom zachęcać wiernych, aby uczęszczali do Komunii w każdą niedzielę, a przynajmniej w czasie Wielkanocy i Adwentu.

Wreszcie papież Benedykt XIV podejmował w tym kierunku zadania, gdy arcybiskup boloński, podążając za tymi sławnymi przykładami, napisał jedenastą instytucję eklezjastyczną, aby zafascynować umysły swoich diecezjan egzaltowaną ideą, którą chrześcijanie z dawnych czasów mieli podczas świętego czasu Adwentu i by pozbyć się mylnej opinii, która przeważała w tamtych częściach – mianowicie, iż Adwent dotyczył jedynie osób duchownych, a nie świeckich.

Pokazywał im, że taka opinia, o ile nie ogranicza się do dwóch praktyk – postu oraz wstrzemięźliwości, jest, ściśle mówiąc, nieprzemyślana i haniebna, ponieważ nie można zaprzeczyć, że w prawie i zwyczajach Kościoła powszechnego istnieją specjalne praktyki, które przygotowują wiernych do wielkiej uroczystości narodzin Jezusa Chrystusa.

Liturgiczna forma Adwentu, jaka obecnie istnieje w kościele rzymskim, przeszła pewne zmiany. Święty Grzegorz wydaje się być pierwszym, który opracował Oficjum na ten specjalny okres, który początkowo obejmował pięć niedziel, jak wynika z najstarszych sakramentaliów tego wielkiego papieża.

Wydaje się to prawdopodobne, a opinia ta została przyjęta przez Amalariusza z Metz, Berna z Reichnau, Dom Mortene i Benedykta XIV, iż to św. Grzegorz zapoczątkował kościelny nakaz Adwentu, pomimo że zwyczaj spędzania dłuższego lub krótszego czasu na przygotowania do Bożego Narodzenia był obserwowany od niepamiętnych czasów, a wstrzemięźliwość i post podczas tego okresu rozpoczęły się we Francji. Dlatego św. Grzegorz ustalił dla Kościołów obrządku łacińskiego, formę Oficjum na okres Wielkiego Postu i zatwierdził post, który został ustalony, dając pewną swobodę kilku Kościołom odnośnie sposobu jej przestrzegania.

por. <https://deon.pl/wiara/duchowosc/skad-wzial-sie-adwent-wszystkieniezbudne-informacje-ktore-musisz-poznac,460217>

Predvianočný čas

Trochu sa ochladilo...no dobre, trochu viac sa ochladilo :) Začalo jesenno - zimné obdobie...dni sú akési kratšie a noci dlhšie. O chvíľu tu máme sneh...a Vianoce :) Určite sa už všetci tešíte...ja teda áno. No je veľmi potrebné sa na ne pripraviť. A nemyslím tým len nakupovanie darčiekov, pečenie medovníkov, napĺňanie špajzí dobrotami...i keď ne- tvrdím, že to nie je dobré. Darčeky aj dobré jedlo a koláčiky potešia, no skôr mám na mysli duchovný rozmer prípravy. Keďže patrím do katolíckej cirkvi východného obradu, tak pred Vianocami nemáme adventné obdobie, ale pôstne obdobie nazvané „Filipovka“. Teda vidím to tak, že teraz je ten správny čas naučiť sa niečo o advente...idem na to :)

Advent

Dozvedela som sa, že slovo advent pochádza z latinského „adventus“ a znamená „príchod“. Dáva nám čas pripraviť sa na slávnosť Narodenia Pána a zároveň poukazuje na dôležitosť očakávania jeho druhého príchodu na konci sveta. Na bohoslužbách sa často spomínajú okolnosti vtelenia Božieho Syna a kázanie Jána Krstiteľa o potrebe očistenia duše od hriechov. Len krátke pripomenutie - ako iste viete, advent začína 1. adventnou nedeľou a končí na Štedrý večer. Je začiatkom nového liturgického roka. Každá nedeľa má svoj význam. Prvá pozýva k bedlivosti, druhá k pokániu, tretia k radosti a štvrtá hovorí o udalostiach pred narodením Ježiša. Advent je svojím spôsobom rozdelený na dve časti. Prvá časť (do 17. decembra) je o očakávaní druhého príchodu Krista a druhá časť je prípravou na stretnutie s Kristom v jasičkách.

Neodmysliteľným symbolom adventu je **adventný veniec**. So štyrmi sviečkami. Odkiaľ tento symbol pochádza? Viete? Musím sa priznať, že ja som to nevedela. O histórii vzniku venca som sa dočítala rôzne informácie. Adventnému vencu je pripisovaných viacero symbolík, ale najviac ma oslovil príbeh o venci,

de otázok od detí, koľko dní ešte ostáva do Vianoc, sa rozhodol vyrobiť drevený veniec s 24 sviečkami... 4 hrubšie, niekde sa uvádza, že boli biele, predstavujúce nedele a tenšie, červené, na všedné dni. Každý deň jednu z nich zapálil. Dnes sa už zvyknú používať len 4 sviece na nedele. Oslovil ma názor, že horiaca svieca symbolizuje Ježiša Krista a čím viac svetla, tým je jeho príchod bližšie.

Ešte mi nedá nespomenúť... tento rok mám v advente takú túžbu... ísť na **rorátnu omšu**. Ešte nikdy som na takejto omši nebola. Skoro ráno, ale nevadí, veľmi sa na to teším. Tak snád' to tento rok vyjde a budem sa môcť s Vami potom podeliť o ten zážitok.

Filipovka

V gréckokatolíckej cirkvi sa pôst pred sviatkom Narodenia Pána volá „Filipovka“, lebo začína deň po sviatku sv. apoštola Filipa. Začína 15. novembra a trvá do 24. decembra, teda celkovo 40 dní. Je tiež obdobím prípravy na oslavu dňa Kristovho narodenia, podobne ako advent.

Teda...

...nehľadáme to, čo nás rozdeľuje, ale to, čo nás spája a či už sme katolíci východného alebo západného obradu, každý svojim spôsobom a vo svojej jedinečnosti sa pripravme na sviatky Kristovho narodenia. A to najlepšie, ako vieme. No a popri tých všetkých prípravách nestrácajme radosť zo samotného Krista, lebo jedine o ňom to všetko je :)

Anička

ktorý vyrobil nemecký evanjelický pastor Johann Henrich Wichern v 19. storočí. Vyštudoval teológiu a stal sa vychovávateľom a evanjelickým pastorom a neskôr pôsobil ako učiteľ v nedeľnej škole. Keďže mal túžbu starať sa o chudobných, zriadil útulok pre chudobné a opustené deti. V útulku, ktorý nazval „Drsný dom“, opustené deti bývali a tiež sa priučili remeslu. Na zákla-

Podíl a vklad v našem společenství

Naše farní rodina je nejen název farního časopisu, ale je to i pojmenování nás všech, kteří se považujeme být členy naší farnosti.

V minulém článku jsem se zamýšlel nad tím, jak jsme naložili s 30 lety svobody, kterou si v těchto dnech připomínáme. 30 let po sametové revoluci nás aktivně v Karvině chodí do kostela asi jedna třetina, ve srovnání s počátkem 90. let minulého století.

Objektivní příčinou je úbytek obyvatel našeho města, ale také zvyšující se blahobyt, kdy si mnoho lidí řeklo, že Pána Boha ve svých životech již nepotřebují... Pro někoho nepochopitelné, pro jiné je to realita a popis skutečnosti.

Zpět ale k nám a naší farnosti. Jak jsem již uvedl, je nás sice méně, avšak dostatečně dost na to, abychom společně vytvořili fungující těleso s názvem Římskokatolická farnost Karviná. Podle statistik a sčítání jsme rozdělení tak, že můžeme zahrnout snad každou oblast života našeho společenství.

Dovolte mi, abych vyzval všechny farníky, každého jednotlivce k zamýšlení, jaký je jeho současný přínos farnosti, případně – co mohu udělat více pro svoji farnost, abych se zde cítil dobře a aby ostatní tento pocit sdíleli také.

Nejsme už v situaci, kdy se někdo postará za nás. Časy zajištění servisu při naší pasivní účasti jsou pryč. Mám radost, když vidím jednotlivá společenství – manželé, ženy, mládež, ministranty, schůly, zvoníky, varhaníky, akolyty, kostelníky, uklízečky, katechety, redaktory, úředníky, pomocníky... snad jsem většinu vyjmenoval... Ale také nemám radost, když vnímám určitou pasivitu těch ostatních. Žijeme v časech uspěchaných, kdy se čas stal nejžádanějším artiklem a většinou pracujících a vychovávajících dětí většinou chybí. Je pochopitelné, že ne vždy se můžeme každé akce zúčastnit. Ale co můžeme udělat, je to, že ne-

zůstaneme stranou. Projevíme zájem, vyjádříme podporu, zajistíme lidi, podpoříme modlitbou, dobrým slovem, podle možnosti i finančním příspěvkem.

Nechci dnes nikomu vnucovat jeho vlastní míru zapojení se. Bude ale mým cílem postupně ukazovat některé oblasti života farnosti, zamyslet se nad tím, jak je tomu dnes a jak by to mohlo vypadat příště.

Možná nepíši nic nového, možná jsme tyto myšlenky už někde četli i někdy slyšeli. Určitě ano. Pan farář Przemek i jeho předchůdci mnohokrát volali po naší aktivní účasti. A zcela jistě bylo jejich volání částečně vyslyšeno. Důkazem budiž skutečnost, že vánoční posezení spolupracovníků farnosti je rok od roku více navštěvované, neboť spolupracovníků přibývá. Dokonce tak, že se již nevejdou do katechetického domu!

Stále je to však asi desetina všech pravidelných účastníků bohoslužeb. Přeji proto nám všem, abychom pokračovali v trendu zvýšeného podílu na životě celé farní rodiny.

Přeji také všem pozhnaný Advent a pohodové chvílky v místě a čase, kde se budeme zrovna nacházet.

Andrzej

Jak to máte se žížalami vy?

Jestli zrovna čtete tento můj článek, tak si možná budete říkat: Tak ta ženská už opravdu neví, o čem psát. Chci se s vámi totiž podělit o mém vztahu k žížalám. Ne že by to byly nějak extra mí oblíbení tvorové, ale zdají se mi takové bezbranné a lehce pomatené. Tak od svých dvou let, kdy jsem se chodila po svých a rodiče mi říkali: dívej se pořádně pod nohy, jsem o ně začala mít starost. Starost o žížaly. Nevím jak vy, zda jsou vám lhostejné, zda s nimi soucítíte, či jsou vám naopak odporné. Většinou je to po dešti. Kamkoliv jdu a mám ten naučený zvyk koukat se směrem dolů, zdá se mi, že pokud nezasáhnu, tak je na té široké cestě po dotyčné žížale amen. Buď ji někdo zašlápne, uschne, nebo tu dálku, kam chce dojít, prostě neudýchá. Snažím se ji tedy přemístit na příhodnější a bezpečnější místo. Je ale těžké zjistit, zda chce na pravou, či levou stranu, aby se opět nevydala na tu svou správnou. Problém také je, že jednak na vás spolujdoucí musí každou chvíli čekat a taky s uchopením žížaly to není jednoduché. Ale na to už mám svůj grif. Lehce do ní cvrknout, ona se stočí, trošku pozvedne a uchopíte ji hladce. No doufám, že jim těmi svými pomocemi spíš neublížíte. Mám to tak i se šneky a tak trošku se slimáky, ale ty se opravdu špatně chytají. Určitě má každý z nás takový ochranný, či spasitelský syndrom. Někdo pomáhá zvířatům, je schopen si do domu vzít desítky koček a psů, aby venku neumrzli. Může si založit i útulek pro opuštěná zvířata. Jiný má veliký soucit pro lidi bez domova, umí s nimi rozprávět a vcítit se do jejich těžkých životů. Neopovrhne jimi a snaží se jim ukázat cestu, která by

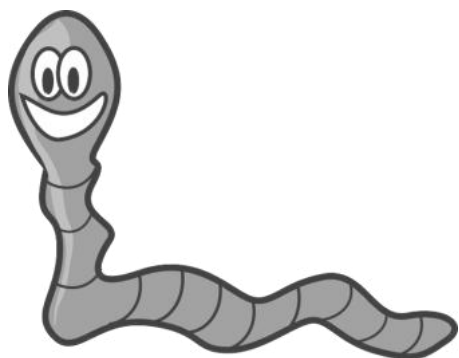
jim mohla pomoci najít si domov a práci. Obdivuji lékaře, kteří dokážou své vzdělání zúročit tím, že se vydají do divokých a nebezpečných zemí a léčí tam chudé a nemocné děti i dospělé. A nejen lékaři, ale i učitelé a jiní dobrovolníci jezdí do těchto koutů pomáhat, neboť si uvědomují, že každý nemá to štěstí narodit se do vyspělé a mírumilovné země. Jenže to je pak třeba, abychom my ostatní nezůstali jen u pomoci žížalám. I když nejsme dobrodružové, nemáme tolik odvahy vydat se pomoci do světa, máme lítost nad bezdomovci, ale zároveň se jich tak trochu bojíme, nemůžeme si domů vzít žádnou opuštěnou zvěř, neboť jsme třeba alergici. Můžeme pomoci například finanční podporou různých nadací, která tuto činnost vykoná za nás. Nadací je opravdu víc než dost. V Katolickém Týdeníku je v každém čísle už předtištěná složenka, stačí ji uhradit a přispět tak na konkrétní pomoc. Pak jsou nadace už dlouhodobě známé, jako jsou Konto Bariéry. Pokaždé představí osobní příběh dítěte i dospělého a přispívá se na konkrétní věc, třeba na umělou končetinu, vozík, operaci. Moje opravdu srdcovka je nadace Člověk v Tísni, kde přispíváte do chudých zemí na výstavbu studny, záchodů, na nákup učebních pomůcek, slepic, nebo koz. Také můžete přispět nadaci Lékaři bez hranic, lékaři přinášejí svou pomoc do míst přírodních katastrof, válečných konfliktů a všude tam, kde lidé nemají přístup ani k té nejzákladnější péči. K těmto lékařským nadacím patří i Nadace mezinárodní lékařské pomoci, ti se specializují na nejchudší

africké země. Nadace světového fondu dětí se specializuje také na lékařskou pomoc dětí a kojenců, ale také na doplňování základních potravin a pitné vody. Helpes pomáhá vycvičit asistenční psy pro postižené a také jsou rádi za každou finanční podporu od nás, kteří jsme

ji ochotni poskytnout. V neposlední řadě můžeme podpořit třeba i naši farnost, náš kostel. Má už taky své roky a každá sebemenší oprava stojí nemalé finanční částky. Třeba jen v bezpečí scházet a modlit se za ochotu, lásku a radost a poděkování těm, kteří pomoc potřebným poskytují. Mě osobně moc trápí, že prostě nejde pomoci všem. Když už někomu jednou přispějete, najednou k vám domů od těchto nadací chodí opravdu denně poštou dopisy s prosbou o pomoc. A vy musíte vybírat. Takže je mi jasné, že s přemísťováním žížal mi asi nepomůžete, ale s přispěním na jakoukoliv dobrou věc určitě nezapomenete. Věřím, že mnozí z vás si teď říkáte, že to o čem píšu, není pro vás žádná novinka, a že už dlouhodobě přispíváte těm svým osvědčeným nadacím. Díky všem. Přeji vám adventní radost ze všech vašich dobrých provedených skutků.

Kamila F.

Vzduchem se vznáší sněhová vločka. Je krásná, čistě bílá se třpytivými odlesky. Houpe se zlehounka sem a tam. Jemně usedá na parapet okna a zvědavě si prohlíží dopis, který tam někdo zanechal. V dopise je kostrbatým písmem psáno: „Milý Ježíšku, přeji si k Vánocům medvídka, takového hnědého s velikou mašlí...“

... a protože je to první sněhová vločka letošní zimy, její krásné krysťalky se mění v malou kapku vody. Vločka pomalu taje a stává se pro tento svět neviditelnou. Její krátký sněhový život však nebyl marný. Přečetla si přání jednoho dítěte. Přání k Vánocům...

Nastokrát si můžeme říkat, že si k Vánocům nic nepřejeme, nastokrát si můžeme říkat, že Vánoce jsou jen pro malé děti, stejně v mysli píšeme dopis Bohu a prosíme o jedno... A už dávno to není plyšový medvěd na hraní. I když, nejednou by se plyšák z dětství hodil...

Až budeme stát na náměstí a vychutnávat si náladu adventních trhů, až budeme usrkávat horký vánoční punč, třeba nám na dlani taky přistane sněhová vločka. Připomene nám, že doba adventní je ve srovnání s věčností stejně krátká jako její život. Nepromarněme ji a pozorně

Sněhové přání

vnímejme přání toho, který právě stojí vedle nás. Obvykle to je někdo stejně blízký jako plyšový medvěd z dětství... Podívejme se pečlivě. Nemá natrhnuté ouško...?

Ted' je totiž ten nejvíc správný čas ho...

pofoukat....

Anna Strzelcová

Pochopit Církev

Katolická magie...

Mohlo by se zdát, že tyto dva pojmy jsou si na hony vzdálené a rozhodně by bylo dobře, kdyby tomu tak skutečně bylo. Ale opravdu je tomu tak? Křesťanství je cestou růstu vztahu důvěry vůči Hospodinu, cestou, která, jako každý vztah, potřebuje čas, neustálou formaci, intenzivní komunikaci – tedy modlitbu, četbu Božího slova a také svátostný život. Tyto prvky napomáhají člověku více zakoušet Boží přítomnost ve svém životě, přijímat různé události v životě jako Boží vedení a při-

ležitost k tomu, aby z nich věřící vyčetl, co mu tím vlastně Bůh chce říct. Musíme ale konstatovat, že nám chybí pořádná křesťanská formace. Chceme rychlá řešení zjednodušující náš každodenní život. Zásadní rozdíl mezi těmito zmíněnými postoji spočívá v tom, jaké místo v našem životě má Bůh. Ten první přijímá Boha jako centrální bod svého života, mého světa a já, člověk, k Němu směřuji, teda alespoň se

snažím k Němu směřovat. V druhém postoji sebe sama stavím do centra a náboženství vnímám jako natolik důležité a potřebné, nakolik slouží mým osobním cílům.

Jako kněží se někdy setkáváme se zvláštními otázkami nebo žádostmi, které poukazují spíše na ten druhý, magický model prožívání lidmi svého vztahu k Bohu.

„Pověz mi, která modlitba, litanie opravdu zabírá, když mám k Pánu Bohu nějakou prosbu?“ Správná odpověď zní: Žádná! Modlitba nemá být prostředkem, kterým Hospodinu vnucujeme svou vůli. To je příklad magického smýšlení, když se modlíme a jsme absolutně přesvědčeni, že On nám musí být poslušný, protože jsme provedli takové či onaké činnosti, tedy musí se splnit vůle má. Magie je pokušením postavit sebe na místo Boha a realizovat se v sobě samotném, svými způsoby, svým poznáním, a ne z milosti Boží. Jako křesťané jsme Božími dětmi, máme účast na Božím životě skrze milost, dar, nikoli díky našim zásluhám. A to je už něco úplně jiného než magický, mnohdy až nárokový postoj.

Může se zdát, při povrchním pohledu, že křesťanství samo v sobě nese jakési vybídnutí k magickému smýšlení a praxi. Nutné je tady připomenutí, že křesťanství je náboženstvím vtělení a to znamená, že Bůh působí v Církvi skrze svátosti, tedy materiální – tělesná znamení, za kterými jde působení milosti. Může to být příčinou magického vnímání svátostí a svátostin, který se projevuje např. přemýšlením že pokud je Eucharistie zdrojem milosti, tak čím více Eucharistie „sním“, tím více milostí dostanu. Pochopitelně je to nesmysl, protože Eucharistie je setkáním s „celým – kompletním“ Bohem, který k nám přichází ve svém Slovu, v Těle a Krvi Páně, ve svátostném působení Ducha Svatého, skrze konání kněze a ve společenství věřících. Přijetí svatého přijímání je přijetím „celého“ Krista do svého života, a ne pozřením určitého množství účinné látky – milosti Boží obsažené v tabletě – Hostii.

Obdobně to vypadá s používáním určitých náboženských symbolů, či znamení. Klasickým příkladem je růženec zavěšený na vnitřním zrcátku v autě, nebo ikonka např. sv. Kryštofa nalepená na palubovku. Pokud připomínají o modlitbě na začátku cesty za bezpečnou jízdu, za spolucestující, za zodpovědnost a vstřícnost při řízení a také o důvě-

ře vůči Hospodinu a pokud se tedy skutečně modlím, sv. Kryštofa prosím o přímluvu, a do Boží ochrany svěřuji ty, které vezu – je to náboženství, správný křesťanský postoj. Pokud ale jsem přesvědčený, že mně samotné zavěšení růžence v autě uchrání zlého – je to magie a s křesťanstvím nemá nic společného.

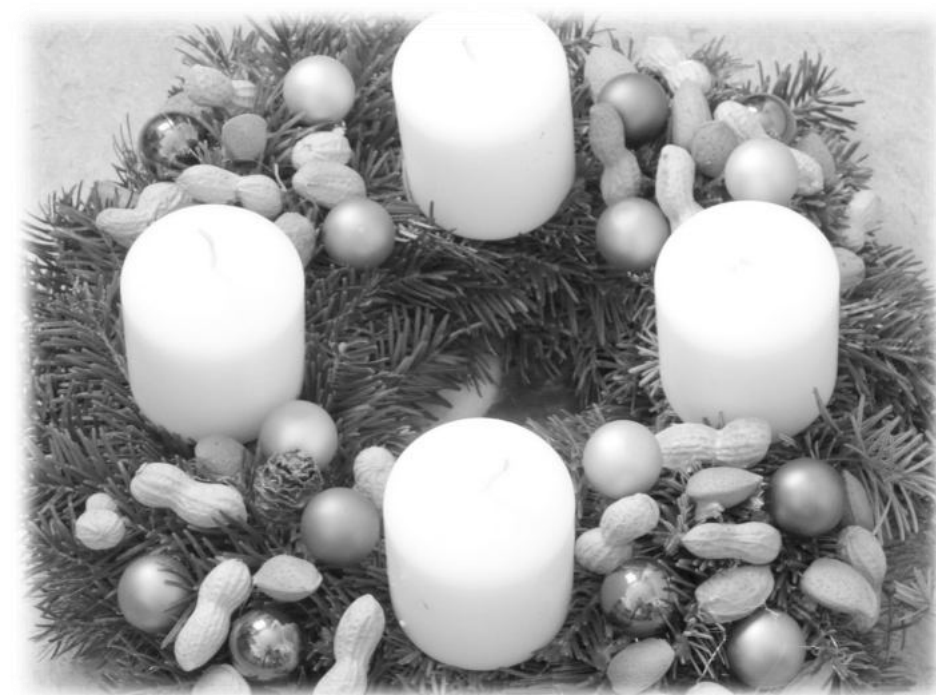
Posvátný obraz v našem bytě, malá ikonka nebo obrázek, který někdy nosíme v peněžence nemá sám ze sebe žádnou (až se chce říct „kouzelnou“) moc, ať zobrazuje cokoli nebo kohokoli. Pořád je to deska nebo plátno pokryté barvou, kousek potištěného papíru nebo ražba na kousku kovu. Vnímání těchto předmětů jako jakýchsi talismanů – to je magie. Jestliže však mi ono zobrazení připomíná o modlitbě, o tom, že životní postoje a učení toho světce jsou důležité a pomáhají mi na cestě k Bohu, tehdy to má svůj hluboký, duchovní smysl.

Pokřtěte mi dítě, požehnejte mi byt, auto... Ano a s radostí, pokud touha po křtu dítěte vyplývá ze skutečné

víry rodičů, projevuje se pravidelným svátostným životem a skutečnou účastí na životě Církve, tehdy to má smysl. Ale jako obřad, který má zajistit třeba životní prospěch, rovné zuby, nebo tak pro každý případ, kdyby se ukázalo, že Něco přece je – tak to už je magické smýšlení. Je rozhodně dobré vyprošovat Hospodinovo požehnání pro obyvatele domu/bytu a jejich hosty, modlit se, aby spolubydlící přebývali v Boží lásce a milosti. Ale opět – projevem magického smýšlení je přesvědčení, že upadnutí několika kapek svěcené vody vyřeší všechny naše fobie nebo konfliktní situace. Někdy se stává, že po požehnání bytu padá otázka, zda to pomůže, zda nás to ochrání. Odpověď je jedna: Ano, pokud se obrátíš, dáš svůj život do pořádku, začneš se modlit, žít svátostně a bude ti záležet na opravdové Boží přítomnosti v každé tvé životní situaci, tehdy ano. Vždy je ale třeba pamatovat, že Bůh je osoba, která miluje a čeká na odpověď lásky, a ne brufík na naše momentální nezdary.

Przemek

Čtyři tisíce Čechů se v listopadu vydalo do Říma na **Národní pouť** u příležitosti 30. výročí kanonizace sv. Anežky České. Doprovázelo je 160 biskupů a kněží. Kromě slavnostní mše svaté, kterou věřící prožili ve Svatopetrské bazilice, se mohli poutníci setkat se Svatým otcem při středeční generální audienci, kdy je papež pozdravil i těmito slovy: „*Tato velká svěťice, sv. Anežka, kterou zde připomíná vámi přinesená socha, ať se za vás i nadále přimlouvá! Žijte podle evangelia a zasazujte se o společné dobro mezi svými spoluobčany, z nichž mnozí Pána Ježíše dosud neznají. Krásné svědectví jste o tom už vydali finanční sbírkou pro chudé, pořádanou jménem sv. Anežky. Milosrdná láska přikrývá všechny hříchy. A zdravím i zdejší zpěváky, kteří tak hezky zpívají. Srdečně vám děkuji. Pán vám žehnej!*“

V pondělí 18. listopadu prožila nejen církev další **Světový den chudých**. Papež František při této příležitosti uvelel do provozu denní a noční stacionář pro chudé a bezdomovce, který se nachází v těsné blízkosti Berniniho kolonády v Římě. Stacionář vznikl v budově paláce, který původní majitelé věnovali Svatému stolci už před téměř 80 lety. Podle papežského almužníka prostor záměrně šokuje svou krásou. Nocleh nabízí až stovce lidí. Jako obvykle v těchto listopadových dnech vyrostlo na Náměstí svatého Petra i provizorní zdravotní středisko, kde lékaři zdarma poskytují zdravotní vyšetření a laboratorní testy.

Papež František se v půlce listopadu zúčastnil **plenárního shromáždění Úřadu pro laiky, rodinu a život**. Tato instituce slučující bývalé rady pro rodinu a život funguje již čtvrtým rokem. V jeho řadách pracuje řada laiků i duchovních, včetně bývalého ředitele české Sekce pro mládež při ČBK P. Jana Balíka. Papež shrnul svá doporučení pro členy úřadu do výzev, aby cítili s církví, usilovali o svornost a hleděli na svět bratrským pohledem. Zároveň papež vkládá do těchto lidí naději, že budou vycházet ze sebe a vstupovat do nové perspektivy, jež může některým lidem připadat nezvyklá. „*Především jde o přechod od lokální k univerzální perspektivě. Církev se neztotožňuje s mojí domovskou diecézí, církevním hnutím, k němuž náležím, nebo s teologickou školou či duchovní tradicí, v níž jsem byl formován. Katolická církev je univerzální a je daleko širší, má širšího ducha, je „velkodušná“ ve srovnání s mým individuálním názorem. Cítit se srdcem církve tedy znamená cítit katolicky, univerzálně, s pohledem upřeným k celku církve a světa a nikoli pouze k jedné jeho části,*“ vysvětlil Svatý otec. Vedle toho papež apeloval na modlitební život členů úřadu, aby se neproměnil jen v instituci, která pořádá společenské události. Podpořil i větší zapojení žen v této službě.

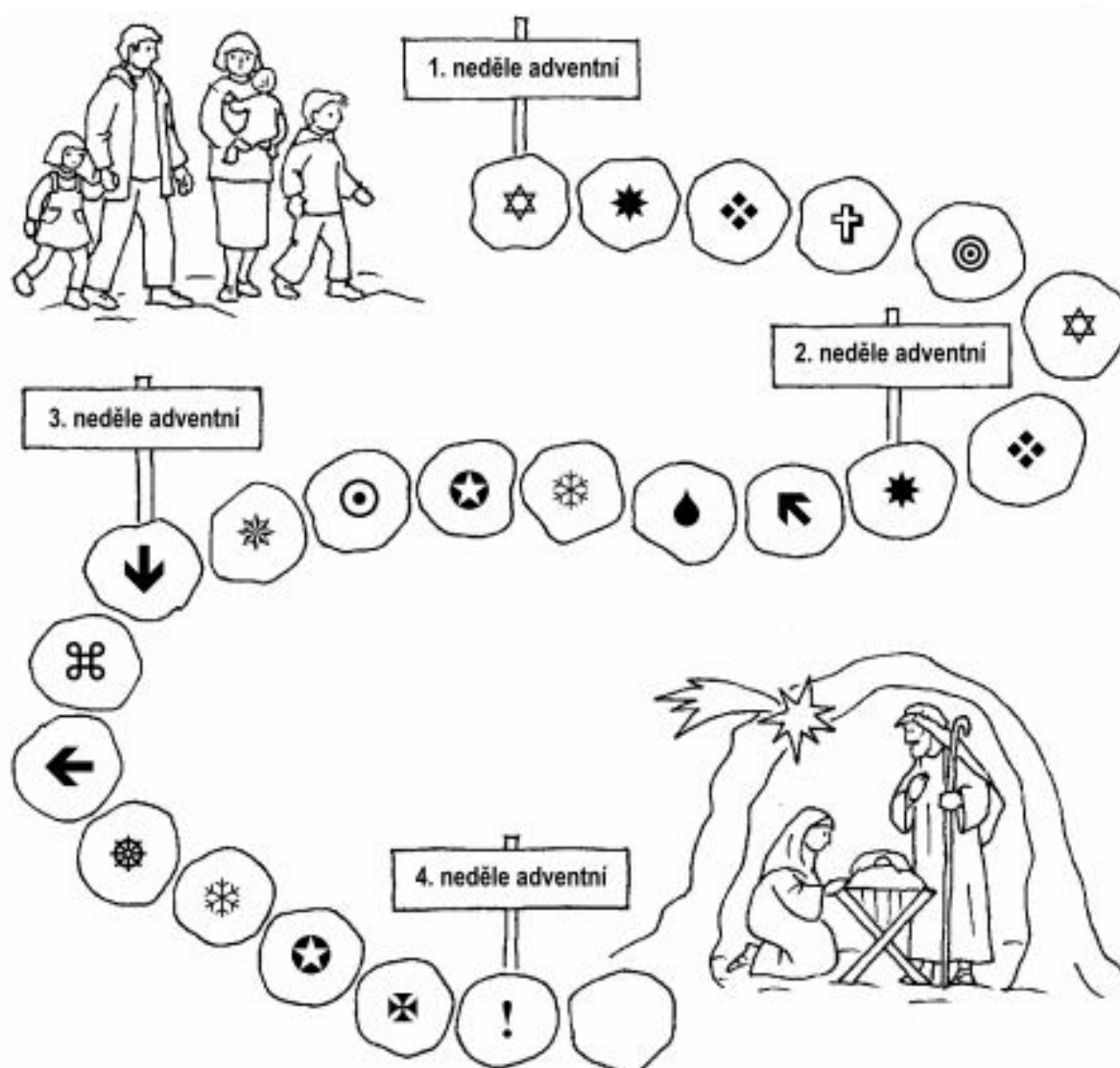
Papež letos opět udělil **Ratzingerovu cenu** dvěma osobnostem světové teologie. Laureáty „Ratzingerovy ceny“ se stali kanadský filosof Charles Taylor a jezuitský teolog z Pobřeží slonoviny Paul Béré, který je tak vůbec prvním nositelem tohoto ocenění z Afriky. Profesor Taylor se věnuje především otázce sekularizace v naší době. Teolog Paul Béré se zasloužil o rozvoj studia teologie na „černém kontinentu“, v tamním kulturním prostředí. Papež využil příležitosti, aby vyzdvihl svého předchůdce, po němž cena získala své jméno: „*Těší mne také, že mám tuto krásnou příležitost, abych ještě jednou vyjádřil úctu a lásku ke svému předchůdci, drahému emeritnímu papeži Benediktu XVI. Vděčíme mu za učení a příklad, který nám dal, když sloužil církvi ve svých reflexích, úvahách, studiu, naslouchání, dialogu a modlitbě, aby naše víra zůstala živá a uvědomělá navzdory proměnám časů.*“

Jana Lokajová

foto: vaticannews.va

ADVENTNÍ CESTA

V adventu se připravujeme na oslavu Ježíšova narození a jeho příchod na konci světa. Každý den během adventu vybarví jeden kámen na cestě k Betlému. Když místo symbolů v kamenech na cestě dosadiš písmena (podle klíče), dozvíš se, že nejen v adventu, ale celý život jdeme... (dokončení v tajence luštěnky).

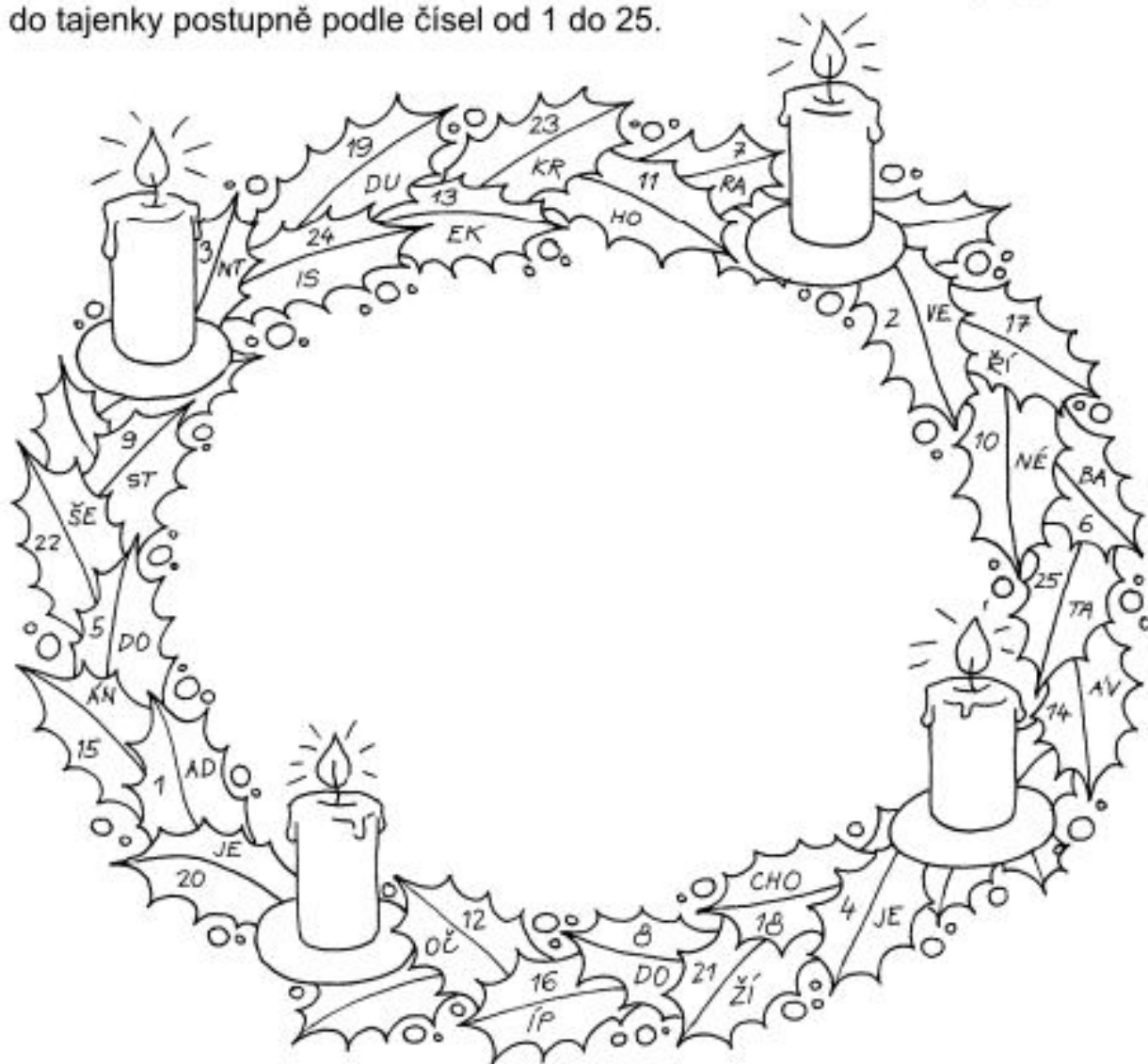
TAJENKA: _____

Klíč k luštění:

☉	↓	☆	✱	⊗	✱	⌘	↶	✧	↶	☉	❄	★	✠	💧	✚
A	C	D	E	I	Í	K	M	N	R	Ř	S	T	U	V	Z

ADVENT

Před Vánocemi prožíváme období adventu. V rodinách se uklízí, nakupuje, peče – to všechno je krásné. Čím je advent pro věřícího křesťana? Na co bychom neměli zapomenout? To vyluštíš z tajenky adventního věnce složeného z listů cesmíny. Každý lístek má své číslo a slabiku. Přepiš písmena do tajenky postupně podle čísel od 1 do 25.

Čím je advent pro věřícího křesťana?

Katechetický věstník č. 4/2012-13 © Biskupství brněnské

Piękne hasło niedawno słyszałem... „Pogoda zwariowała, świat zwariował, do tego stopnia, że nawet nie wiem jak się mam czuć...” W sklepach już stoją choinki i pełno wszędzie obrazków ośnieżonych szopek, za chwilę ganiać będą Mikołaje, wcale nieświęci a do świętości im raczej daleko... i te inne opasłe, przerośnięte karły w ubrankach krasnoludków a rodem z reklamy jednego amerykańskiego (spod Pragi albo Warszawy, w/g tego, na której stronie granicy kupionego) ultrasłodkiego napoju gazowanego a latarniach w naszym mieście wieczorami błyszczą już gwiazdy imitujące śnieżynki na tle całkiem jeszcze liściastych drzew. Termometr wskazuje przyjemne temperatury nad moim osobistym punktem mrozu (czyli ponad +10stC), słońko wciąż jeszcze operuje i smaga nas promieniami po oczach a tu i ówdzie zaczynają rozkwitać forsycje... Jesień? Przedzimy? Czy może już wiosna?... a zima na ten rok dostała wypowiedź z kalendarza? Świat faktycznie zwariował... choć może to my naszymi wcale nie ekologicznym zachowaniem i naszą pazernością energetyczną wprowadziliśmy nasz świat w ów wariacki stan. Nie myślę tutaj nas konkretnie jako konkretnego Kowalskiego, Nováka, Kováče czy innego Iksińskiego, ale nas jako ludzkość, która częstokroć traktowała przyrodę bardzo nieodpowiedzialnie czy wręcz egoistycznie... Takie myśli mi w ostatnim czasie biegają po głowie, że w zasadzie mamy, cośmy chcieli nie myśląc o długoterminowych skutkach naszych zachowań wg wzorca: pisze się „karma” a czyta się „masz coś chciał głupcze...”. Dość tego filozofowania... czas założyć fartuch, sięgnąć do lodówki, wziąć nóż, patelnię i trochę poczarować. W duchu modnego obecnie minimalizmu kulinarnego, ograniczania składników a szczególnie cukrów i unikania mięsa proponuję coś bardzo prostego, co mogło by być potrawą którejkolwiek kuchni europejskiej, czyli

Roladki z cukinii

Potrzebujemy:

- 200g sera z niebieską pleśnią, czyli Roquefort (mleko owcze), Rokpol, Niva albo Gorgonzola (mleko krowie), czym bardziej ser wpada w kolor żółty, tym lepiej;
- 2 zielone cukinie (średnie, albo troszkę mniejsze);
- słoiczek (ok. 300g) suszonych pomidorów zalanych olejem albo oliwą;
- olej albo oliwa;
- sól i pieprz do smaku
- długi szczypiorek do dekoracji.

(po polsku oliwa jest tylko z oliwek, cała reszta ciekłych tłuszczów roślinnych to oleje – rzepakowy, słonecznikowy, lniany, ryżowy, palmowy (brrr!), z pestek winogron i z czego tam jeszcze się da olej wytłoczyć :)

Do dzieła:

Umytą cukinię, bez obierania, pokroimy w cienkie podłużne plastry. Każdy z nich natłuszcimy olejem albo oliwą,

oprószy my solą i pieprzem a następnie krótką chwilę grillujemy na suchej patelni grillowej z obu stron. Ser pokroimy w słupki o wysokości mniej – więcej odpowiadającej szerokości plastrów cukinii. Suszone pomidory odsączymy z zalewy. Na każdym plastrze cukinii położymy poprzecznie kawałek sera, na nim jednego, może dwa suszone pomidory a cały plaster cukinii ściśle zwiniemy w roladkę. Dla ozdoby każdą roladkę przewiążemy szczypiorkiem.

Gotowe, smacznego :)

Przemek

Prožili jsme

V sobotu 23. 11. přijala dvacítko mladých lidí svátost biřmování. Co tomu předcházelo?

Pro většinu z nás to byly 2 roky přípravy, ve kterých jsme promýšleli, co dělá křesťana křesťanem, jestli má v dnešní době vůbec smysl věřit v Boha a chodit do kostela. Snažili jsme se pochopit, jaký je smysl života, odkud přicházíme a kam jdeme, co znamenají všechna ta Boží přikázání, že to není nějaká Boží buzerace, ale že jsou to pomůcky k dobrému a šťastnému životu. V podstatě jsme si opakovali věci, které jsme už kdysi na náboženství slyšeli, ale jak člověk roste, musí věci víry a morálky a svůj vztah s Bohem promýšlet znova, s ohledem na nové znalosti a zkušenosti, které mezitím nabyli. (Mimochodem, pokud je člověk poctivý a upřímný k sobě samému, během života bude tyto věci promýšlet ještě mnohokrát.) Zkoušeli jsme naslouchat Bohu v Jeho Slovu – Bibli, a pochopit, že to, co se tam píše, nejsou jen nějaké pohádky nebo nějaký dějepis, ale že Slovo Boží mluví ke každému z nás osobně. Snažili jsme se zažít společenství při jídle i hrách. Každý křesťan musí totiž patřit do společenství, křesťanství není náboženství sólistů. Zažili jsme také, jaké je to udělat něco pro farnost, když jsme zorganizovali hry pro děti na farním dni. A 2 týdny před biřmováním jsme se sešli na chatě u Třince, abychom se věnovali modlitbám a přemýšlení, a tak se co nejlépe připravili na osobní seslání Ducha svatého při biřmování. Pán totiž chce dát svého Ducha každému z nás v obrovské míře a záleží jen na každém z nás nakolik se mu otevře. Tak doufejme, že naši biřmovanci otevřeli dveře svého srdce dokořán a v síle Ducha budou napomáhat růstu Božího království všude tam, kam půjdou.

Jaroslav Růžička

Soutěž!! Soutěž!! Konkurs!! Konkurs!!

Drazí Farníci, Farnice a Farničata.

Připravili jsme si pro vás vánoční soutěž v podobě křížovky. Ve hře jsou **3 poukázky** (v hodnotě 500 Kč, 300 Kč a 200 Kč) **do knihkupectví U Svatého Kříže** v Karvině.

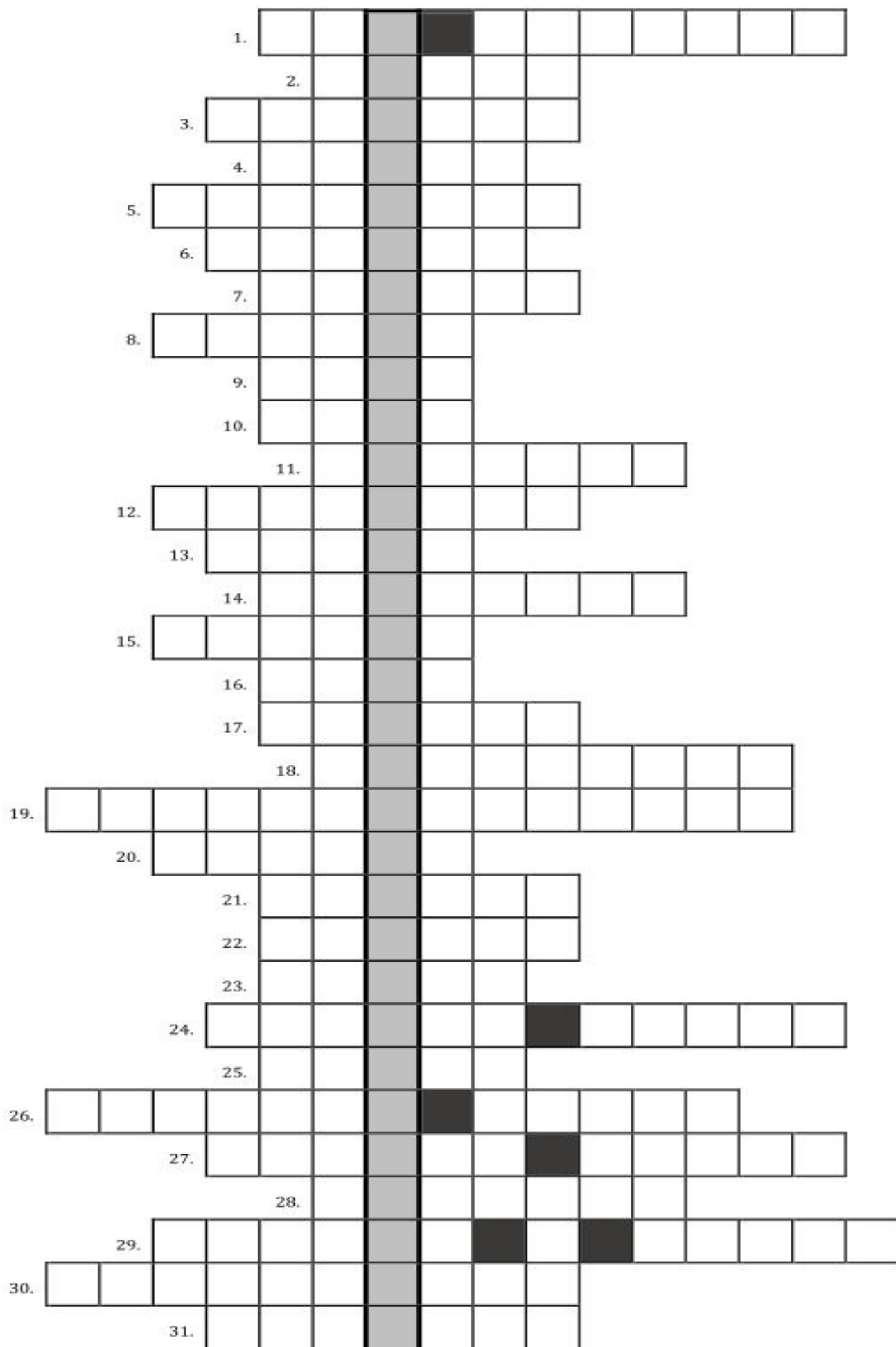
Tajenku můžete buď posílat na redakční mail, nebo napsat na papír a vhodit do krabičky, která bude od 01.12. v kostele. K tajence prosíme připište své jméno a příjmení a nějaký kontakt na sebe (telefon, e-mail).

Termín: **neděle 15.12.2019**

Výherci budou losováni. Vyhodnocení soutěže bude v příštím čísle Naší farní rodiny.

** při sestavování křížovky byl použit Český ekumenický překlad Písma svatého*

1. volající na poušti	17. první tajemství růžence
2. evangelista	18. čteme z něho při mši svaté
3. archanděl	19. latinský název ručníčku na utírání rukou ve mši sv.
4. Na počátku bylo...	20. jeden ze čtyř velkých proroků Starého Zákona
5. rod, z něhož byl Ježíš Kristus	21. čas očekávání
6. jeden ze 4 velkých proroků Starého Zákona	22. místo, kde Noe přistál s Archou
7. prorok v Numeri	23. hora Desatera
8. císař, který provedl sčítání lidu před narozením Ježíše	24. vyrazí ratolest z ...
9. dědeček krále Davida	25. hora proměnění
10. otec Fáresa a Záry	26. Ježíš má svátek ...
11. Marie navštívila ...	27. světice spojovaná s naší svobodou
12. látkový čtverec na oltář	28. psal jim sv. Pavel
13. nástupce Mojžíše	29. Amoris Laetitia
14. malý prorok Starého Zákona	30. sv. Jan
15. silák ze Starého Zákona	31. Bůh s námi
16. Hospodin tam hodí svůj střevíc (viz žalm)	

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

25.11.2019-31.12.2019

(stav ke dni: 21.11.2019)

po 25.11.	8:00	Pl	Za + ks. Stanisława Jochymka
út 26.11.	8:00	Cz	Za + rodinu Čotkovou, Maďovou, za + sestru Zelinovou a za žijící rodinu do ochrany Matky Boží
st 27.11.	17:00	Cz	Za + a žijící rodinu Waliczkovou, Suchoňovou, Bukowczanovou a Poloczkovou
čt 28.11.	8:00	Cz	Za + syna Petra Kuse, rodiče, neteř Ivonku, za duše v očistci a za celou žijící rodinu pod ochranu Matky Boží
	17:00	Pl	Za umierajících, prosząc o wstawiennictwo św. Józefa
pá 29.11.	8:00	Pl	O poszanowanie życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci
	17:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
so 30.11.	8:00	Cz	Za + Josefa Wawrzeczkę, ženu, + Adolfa Eliasze, obě manželky a za žijící rodinu
	17:00	Pl	Za + Marię i Adolfa Madeckich, Josefa Konecznego, ich rodziców z obu stron, prosząc o Boże błogosławieństwo dla żyjących członków rodziny
ne 01.12.	7:30	Pl	Za + Marię Galoczową (20.roczn.+), za rodziców, rodzinę Pieczków, Pierchalów, Galoczów, za żyjących członków rodzin, powierzając ich Bożej opiece
	9:00	Cz	Za Bronislavu Bartoškovou, švagra Antonína a rodiče Bartoškovy a Macurovy
	10:30	Cz	Za naše farní společenství
	18:45	Cz	Za + Františka Krajču, manželku Markétu a rodiče z obou stran
po 02.12.	6:30	Pl	Za žijících i + członków wspólnoty Żywego Różańca
út 03.12.	6:30	Cz	Za + Františka Janešíka, za rodiče z obou stran a za žijící členy rodiny do ochrany Boží
st 04.12.	17:00	Cz	Děkovná za 10 let manželství Ervína a Dagmar Recmanových
čt 05.12.	6:30	Cz	Za + paní Malyszovou, manžela a za žijící rodinu
	17:00	Pl	Za + Wilema i Walerię Stryjów, syna Rudolfa oraz za żyjącą rodzinę, prosząc o wstawiennictwo Matki Bożej
pá 06.12.	6:30	Pl	Za wnuka Patryka, prosząc o Bożą opiekę i nawrócenie dla niego
	17:00	Cz	Děkovná, za přijatá dobrodiní, s prosbou o Boží požehnání pro rodinu, za + Jindřicha Bednáře, Václava a Jiřínu Šimíčkovy, Genowefu Szyszkowiczovou, Vierku Molitorisovou, Marii Sulir-Molitorisovou, za paní Novou, za duše v očistci a za mír
so 07.12.	8:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	18:00	Pl	Za Franciszka Linzera, żonę Helenę i rodzeństwo z obu stron
ne 08.12.	7:30	Pl	Za + rodziców Władysława i Elżbietę Kalników
	9:00	Cz	Za + Jana Drozda, rodiče z obou stran, sourozence a za žijící členy rodiny do ochrany Boží a Panny Marie
	10:30	Pl	Za Ferdynanda i Helenę Żaganów, rodziców z obu stron oraz za rodzinę Kunschke
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 09.12.	6:30	Pl	Za + Elżbietę Swaczynową, jej męża, + Ericha Sliwkę oraz żyjących członków rodziny Sliwków, Swaczynów i Bijoków
	17:00	Cz	Za uzdravení syna
út 10.12.	6:30	Cz	Za + Libuši Koláčkovou, + Alfréda Hellera a za žijící rodiny do ochrany Panny Marie
st 11.12.	17:00	Cz	Za + rodiče z obou stran, s prosbou o jejich spásu
čt 12.12.	6:30	Cz	Za + rodiče, s prosbou o dar víry pro celou žijící rodinu
	17:00	Pl	Za + Gizelę i Józefa Jagiello, rodziców z obu stron
pá 13.12.	6:30	Pl	Za Lukáše Dawida
	17:00	Cz	Za + Annu Cicoňovou (1.výr.+), s prosbou o dar zdraví pro její děti a za duše v očistci
so 14.12.	8:00	Cz	Děkovná za 60 let života, s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svatého
	17:00	Pl	Za + rodzinę Patków, Toronskich, Solaków, Fuseków, Valiców i Polakowiców
ne 15.12.	7:30	Pl	Dziękczynna za 47 lat pracy, prosząc o kolejne błogosławieństwo Boże i ochronę dla wszystkich żyjących członków rodziny
	9:00	Cz	Za rodiče z obou stran, bratra Aloise, švagrovou Kristinu
	10:30	Cz	Za naše farní společenství
	18:45	Cz	Za + maminku Marii Novotnou (3.výr.+), rodiče Jakuba a Vlastu Novotné, sourozence s rodinami Jana, Ludmily, Václava, dceru Vlastu, + Aničku Koplovou a za bývalé a současné členy scholy, příznivce scholy a jejich rodiny

po 16.12.	6:30	Pl	Za + Ilonę Štetiarową oraz całą żyjącą rodzinę
út 17.12.	6:30	Cz	Za + Jaroslavu Rolencovou (nedož.67), s prosbou o její spásu
st 18.12.	17:00	Cz	Za nová kněžská a řeholní povolání a vytrvalost na této životní cestě
čt 19.12.	6:30	Cz	Za + rodiče, sourozence z obou stran, za + manžela, + zetě a za žijící členy rodiny do Boží ochrany
	17:00	Pl	Za + Martę i Marianą Jungów oraz za + i żyjącą rodzinę z obu stron
pá 20.12.	6:30	Pl	Dziękczynna za przyjęcie łaski, z prośbą o kolejną opiekę oraz Opatrzność Bożą dla rodziny
	17:00	Cz	Za ochranu lidského života od početí do přirozené smrti
so 21.12.	8:00	Cz	Za Jana a Amálii Kantorovy, Arnošku a Aloise Krpcovy, Josefa a Anežku Kežlinkovy
	17:00	Pl	Za + Irenę Pukowiec (1.roczn.+) oraz jej męża Józefa (31.roczn.+)
ne 22.12.	7:30	Pl	Za + Marię Strzebowską, męża Adolfa oraz za dusze w czyśćcu
	9:00	Cz	Za + Viléma Febera a rodinu Feberovou, Dzidovou, Patočkovou a Fašungovou
	10:30	Pl	Za + Elżbietę Zdziebło (niedož.90, 8.roczn.+), męża Antoniego oraz za rodzinę Zdziebło, Ocisk, Lalurny i Zoń
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 23.12.	8:00	Pl	Za wytrwałość w trudnej sytuacji życiowej, prosząc o pomoc w uratowaniu małżeństwa oraz o nawrócenie dzieci i zdrowie całej rodziny
út 24.12.	15:00	Cz	Mše svatá s otevřením Betléma
	22:00	Cz	Vigilie slavnosti Narození Páně: Za dobrodince naší farnosti
st 25.12.	6:00	Pl	Jutrznia: Dziękczynna za posługę ks. Stanisława i za wszystkie łaski, których był pośrednikiem
	7:30	Pl	Za + Franciszkę i Karola Dzierżawów, prosząc o Bożą obecność w ich rodzinie
	9:00	Cz	Za + rodiče Annu a Antonína Podstawkovy, rodiče a sourozence z obou stran, duše v očistci a do ochrany Boží za žijící rodiny
	10:30	Cz	Za + Ferdinanda Mikulce (10.výr.+), s prosbou o dar zdraví a víry pro celou jeho rodinu
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
čt 26.12.	7:30	Pl	Za + Franciszka Pawliczka i zięcia Wacława
	9:00	Cz	Za + Josefa Kudličku, rodiče, bratra a sestru do ochrany Boží za žijící rodinu
	10:30	Pl	Za Dorotę Dobeš-Kremer i jej najbliższą rodzinę
pá 27.12.	8:00	Pl	Za + męża Zbigniewa Najdra (15.roczn.+), + Janinę Mrózek, + rodziców z obu stron, prosząc o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla całej żyjącej rodziny
	17:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
so 28.12.	8:00	Cz	Za + Márii Piontkovou, dceru Annu, syna Miroslava, zetě Jana a za žijící členy rodiny do ochrany Boží a Panny Marie
	17:00	Pl	Za + rodziców Agnieszkę i Józefa Kolondrów, ich córki Alžbětę, Zofię, Jankę, synową Annę oraz wnuka Mirka
ne 29.12.	7:30	Pl	Za + Bronisława i Ernesta Smolików oraz żyjącą i + rodzinę Chorzempów
	9:00	Cz	Za + členy rodiny a blízke
	10:30	Cz	Za Františka a Vandu Stolarzovy, dceru Marii, rodinu Kondziolkovou a Svrčinovou
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 30.12.	8:00	Pl	Za + Helmuta Tomečka (nedož. 80) oraz za całą rodzinę Tomečków i Kozaczków
út 31.12.	15:00	Cz /Pl	Děkovná za uplynulý rok

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

POZOR! ZMĚNY!

V **sobotu 07.12.** bude večerní mše sv. výjimečně až v **18:00.**

V **pondělí 23.12.** bude změna času ranní mše oproti původnímu rozpisu. Mše sv. bude až v **8:00** a během ní bude vyhodnocení Rorátů.

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtek – začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (cz), ukončení vedené, v 16:30 společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (pl) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci – 06.12. – eucharistická pobožnost s modlitbou Litaní k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté a v 16:45 hod. (cz). Od 16:00 možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Po večerní mši svaté vedená adorace s modlitbou chval, proseb a díků.

Návštěvy nemocných:

pátek 06.12. dopoledne (zhruba od 9:00)

pondělí 09.12. nemocní, které kněží nenavštěvují každý měsíc (nutno nahlásit do 08.12. na tel. 596 314 455)

Liturgický kalendář:

sobota 30.11. – svátek sv. Ondřeje, apoštola

8:00 (cz)

neděle 01.12. – 1. neděle adventní

sobota: 17:00 (pl)

neděle: 7:30 (pl), 9:30 (cz), 10:30 (cz), 18:45 (cz)

úterý 03.12. – památka sv. Františka Xaverského, kněze

sobota 07.12. – památka sv. Ambrože, biskupa

a učitele církve

neděle 08.12. – 2. neděle adventní

sobota: 18:00 (pl)

neděle: 7:30 (pl), 9:30 (cz), 10:30 (pl), 18:45 (cz)

pondělí 09.12. – slavnost Panny Marie,

počaté bez poskvrny prvotního hříchu

doporučený svátek

6:30 (pl), 17:00 (cz) *hlavní loď farního kostela*

pátek 13.12. – památka sv. Lucie, panny a mučednice

sobota 14.12. – památka sv. Jana od Kříže, kněze

a učitele církve

neděle 15.12. – 3. neděle adventní

sobota: 17:00 (pl)

neděle: 7:30 (pl), 9:30 (cz), 10:30 (cz), 18:45 (cz)

úterý 17.12.-úterý 24.12. – Předvánoční týden

neděle 22.12. – 4. neděle adventní

sobota: 17:00 (pl)

neděle: 7:30 (pl), 9:30 (cz), 10:30 (pl), 18:45 (cz)

středa 25.12. – slavnost Narození Páně

zasvěcený svátek

úterý: 15:00 (cz), 22:00 (cz)

středa: 6:00 (pl), 7:30 (pl), 9:00 (cz),
10:30 (cz), 18:45 (cz)

čtvrtek 26.12. – svátek sv. Štěpána, prvomučedníka

7:30 (pl), 9:00 (cz), 10:30 (pl)

pátek 27.12. – svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty

8:00 (pl), 17:00 (cz)

sobota 28.12. – svátek svatých Mládětek, mučedníků

8:00 (cz)

neděle 29.12. – svátek Svaté rodiny Ježíše,

Marie a Josefa

sobota: 17:00 (pl)

neděle: 7:30 (pl), 9:30 (cz), 10:30 (cz), 18:45 (cz)

V **sobotu 30.11.** proběhne **od 9:30** v katechetickém domě poslední setkání v rámci **Lektorského kurzu**. Během následné **mše sv.** začínající **ve 12:00** předá biskup Martin David účastníkům osvědčení o absolvování kurzu.

O **první neděli adventní** budou naši kněží během všech bohoslužeb **žehnat adventní věnce**.

V **sobotu 07.12.** bude **od 9:00** v katechetickém domě možnost zapsat **mešní intence na 1. pololetí roku 2020**. **Kulatá výročí** lze zapsat **již od 02.12.** v úředních hodinách farní kanceláře.

V **sobotu 14.12.** se bude konat **farní zájezd na adventní trhy do Brna**. V programu bude mimo jiné mše sv. v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Brně-Židenicích, kde se nachází dřevěný originál křížové cesty, podle něhož byly zhotoveny odlitky zastavení křížové cesty v našem farním kostele. Cena 350 Kč.

Od pondělí 02.12. se děti (a nejen) můžou v **pondělky, úterky, čtvrtky a pátky v 6:30** těšit na **rorátní mše svaté**. Po nich bude pro děti připravena snídaně. **V tyto dny bude kostel ráno otevřen od 6:00.**

V **pondělí 09.12.** navštíví kněží **nemocné**, ke kterým nechodí pravidelně na 1. pátky. Své nemocné k předvánoční návštěvě můžete nahlásit do neděle 08.12. na tel. čísle 596 314 455.

V **neděli 22.12.** bude **v 15:00** modlitba Godzinek. Po ní bude až do večerní mše sv. **příležitost ke svátosti smíření**. Přítomni budou také cizí zpovědníci.

V **pondělí 23.12.** bude **od 16:00** ve farním kostele **brigáda**. Je potřeba ozdobit stromky a postavit betlém.

POSTAVME SE
ZA VÍRU A SVOBODU

ČERVENÁ STŘEDA

Den připomínky všech
pronásledovaných
pro svou víru

27. LISTOPADU 2019

VÍCE INFORMACÍ NA
www.cervenastreda.cz

Červená středa je v ČR společnou akcí České biskupské konference, Ekumenické rady církví a Federace židovských obcí, která upozorňuje na problematiku náboženské svobody a pronásledování pro víru ve světě.

Základním poselstvím iniciativy je prosazování svobody vyznání, vzájemné tolerance ve společnosti a podpoření solidarity se všemi oběťmi pro víru ve světě.

Smyslem akce je veřejně si připomenout všechny, kdo jsou kdekoli ve světě pronásledováni pro své náboženské přesvědčení. Znakem této iniciativy je rozsvícené červené světlo symbolizující krev trpících pro víru. Červeným světlem bývají nasvíceny památky a veřejné stavby.

Česká biskupská konference se tak společně s Ekumenickou radou církví v ČR a Federací židovských obcí v ČR chce připojit k iniciativě křesťanské organizace Aid to the Church in Need. Akce se v tentýž den koná na dalších místech ve světě, mimo jiné v Londýně, Bratislavě, Vídni, Budapešti, ale i na Filipínách.

PROČ NA TOM ZÁLEŽÍ?

Šest lidí z deseti na Zemi nemá náboženskou svobodu. Vážná porušení náboženské svobody se dějí ve 38 zemích. Největší nebezpečí představuje islamismus, autoritářské režimy a nacionalismus.

Kontakt na koordinátory:

Mgr. Irena Karlová, ČBK - karlova@cirkev.cz
ThDr. Petr Jan Vinš, ERC - erc@ekumenickarada.cz
JUDr. Tomáš Kraus, FŽO - tomas.kraus@fzo.cz

Případné změny budou uvedeny v ohláškách.

Vánoce 2019 v našich farnostech

Svátost smíření:

pondělí 16.12. 9:00-11:00 a 15:00-16:50

úterý 17.12. 9:00-11:00 a 15:00-16:50

středa 18.12. 9:00-11:00 a 15:00-16:50

čtvrtek 19.12. 9:00-11:00 a 15:00-16:50

pátek 20.12. 9:00-11:00 a 15:00-16:50

sobota 21.12. 9:00-11:00

neděle 22.12. 15:00-18:45 zpovědní odpoledne (cizí zpovědníci)

V pondělí 23.12. a úterý 24.12. se již nezpovídá!!

Bohoslužby Karviná-Fryštát:

24.12. Štědrý den

15:00_{cz} (mše sv. s otevřením Betléma)

22:00_{cz} Vigilie slavnosti Narození Páně

25.12. slavnost Narození Páně

6:00_{pl} (Jutrznia), **7:30_{pl}**, **9:00_{cz}**, **10:30_{cz}**, **18:45_{cz}**

15:00 nešpory i naboženstwo eucharystyczne

26.12. svátek sv. Štěpána

7:30_{pl}, **9:00_{cz}**, **10:30_{pl}**

29.12. svátek Svaté rodiny

sobota **17:00_{pl}**,

neděle **7:30_{pl}**, **9:00_{cz}**, **10:30_{cz}**, **18:45_{cz}**

31.12. sedmý den v oktávě Narození Páně

15:00_{pl/cz} (děkovná mše sv. za uplynulý rok)

Bohoslužby Karviná-Doly:

24.12. Štědrý den

16:00_{cz} Vigilie slavnosti Narození Páně

25.12. slavnost Narození Páně

10:30_{pl} uroczysta msza święta

26.12. svátek sv. Štěpána

10:30_{cz}

29.12. svátek Svaté rodiny

10:30_{pl}

Bohoslužby Doubrava:

24.12. Štědrý den
bude upřesněno

25.12. slavnost Narození Páně
9:15_{cz} slavná mše svatá

26.12. svátek sv. Štěpána
9:15_{cz}

29.12. svátek Svaté rodiny
9:15_{cz}